

Mike Resnick

PASVEIKĘS NAŠLIADIRBYS

Mokslinis fantastinis romanas ir apysaka

Garsiausias Galaktikos galvų medžiotojas
Džefersonas Naithaukas, pramintas
Našliadirbiu, daugiau kaip šimtą metų
išbuvo užšaldytas, mat sirgo
nepagydoma odos liga. Galų gale
medikai įveikė jo ligą ir Našliadirbys
prisikelia iš Giliojo Miego. O darbų,
“atostogavus” visą šimtmetį, tai juk
marios...

Iš anglų kalbos vertė IRMINA DOMEIKIENĖ
Serija "Pasaulinės fantastikos Aukso fondas"

324 tomas. Serija įkurta 1990m.

Mike Resnick - WIDOWMAKER:
UNLEASHED

New York, Bantam books, 1998

Copyright © by Mike Resnick, 1998

Cover art copyright © by Stephen Youll, 1998

Vertimas į lietuvių kalbą © leidykla "Eridanas", 2005

Elektroninė versija © Knygute.lt, 2010

Turiny

PASVEIKĘS NAŠLIADIRBYS

**SEPTYNI ŽVILGSNIAI Į OLDOVAJAUS
TARPEKLĮ**

Pastabos

PASVEIKĖS NAŠLIADIRBYS

1.

Sulysęs žmogus, subjaurotas virusinės odos ligos, tysojo it mumija. Pūvanti mėsa menkai beslėpė baltus aštrius skruostikaulius, skausmingai atsikišo pliki pirštų krumpLIAI, o raumenis priden-giantys odos lopiniai susiraukšlėjo, suskeldėjo ir išbluko.

Ūmai krustelėjo pirštas. Virptelėjo vokas. Silpnutis alsavimas padažnėjo, ir galiausiai Džefersonas Naithaukas praplėšė akis.

- Mirštu iš bado! - sugergždė jis.

- Žinoma, mirštate, - atsiliepė baltai apsitaisęs vyriškis. - Nevalgėte daugiau nei šimtą metų.

- Mane išgydė ar vėl pasibaigė pinigai?

Baltai vilkįs vyriškis šyptelėjo:

- Dar neišgydė. Tik ką pažadinau jus iš Giliojo Miego. Tačiau vaistų nuo jūsų ligos jau turime, ir po poros savaičių būsite visiškai sveikas.

Naithaukas užsimerkė ir giliai atsiduso:

- Garbė Dievui.

Baltai apsitaisęs vyriškis nustebo:

- O aš maniau, kad Našliadirbys netiki Dievu.

- Jei tikėjimas padės man likti gyvam, esu pasirėngęs patikėti bet kuo, - sušvokštė Naithaukas.

Baltai vilkįs vyriškis pasilenkė arčiau:

- Ar atsimenate, kuo aš vardu?

- Džilbertas... kažkoks Džilbertas.

- Džilbertas Eganas. Esu jūsų gydytojas. Tiksliau pasakius, kontroliavau jūsų būklę, kol gulėjote kriogeninėje kameroje. Tačiau dabar jums pasirinkę kiti specialistai.

- Padėkite man atsisėsti. - Naithaukas ištiesė ranką Eganui.

- Šito daryti nevalia, misteriai Naithaukai, - papurtė galvą Eganas. - Nepamirškite, jūs rimtai sergate, jūsų raumenys veltėdžiavo.... m-m-m... maždaug šimtą dvidešimt metų.

- Vadinas, dabar penki tūkstančiai šimtas šeštieji?

- Penki tūkstančiai šimtas šeštieji Galaktinės eros metai, - patvirtino Eganas.

- Ir mano klonas gyvuoja jau penketą metų?

- Turiu pasakyti, kad pirmasis jūsų klonas žuvo po poros savo gyvavimo mėnesių.

- Mano pirmasis klonas?

Evanas linktelėjo:

- Po dvejų metų laboratorijoje sukūrė antrąjį.

- Šito neatmenu.

- Neleidau jūsų žadinti. Jūs ir taip pernelyg nusilpote. Maniau, jog pažadinti jus galėsime tik vieną kartą. Ką dabar ir padarėme.

- Tas antrasis klonas... jis irgi žuvo?

- Niekas nežino. Asmeniškai aš įsitikinęs, kad jis liko gyvas ir slapstosi Spiralinėje Vijoje. Galimas daiktas, pasivadino kitu vardu ir pasirūpino nauju veidu. - Eganas patylėjo. - Tačiau savo užduotį jis atliko. Atsiuntė pakankamą pinigų sumą, kad galėtumėt pasilikti Giliajame Miege, kol bus sukurti vaistai nuo eplazijos.

- Kai jį pamatysiu, būtinai padėkosiu.

Eganas šyptelėjo ir papurtė galvą:

- Jo ieško jau trejus metus. Nesėkmingai.

- Jei nuspręsiu, kad jį reikia surasti, tai ir sura-

siu, - tvirtai pareiškė Naithaukas. Ir ūmai suglebo, nebeįstengdama pajudinti nei rankos, nei kojos. - Kas nutiko? - apstulbo jis. - Esu gyvas viso labo dvi minutes, bet jau visiškai nusigalavau.

- Kaip jau minėjau, užšaldytas išgulėjote daugiau nei šimtą metų, - na, išskyrus tas penkias minutes, kai jus pažadinome ir paprašėme leidimo sukurti pirmąjį kloną. Visi jūsų raumenys atrofavo. Kai galiausiai išgysite nuo eplazijos, dar ilgokai lankysitės pas fizioterapeutą.

- Kodėl man taip velniškai norisi valgyti?

- Mes paprasčiausiai maksimaliai sulėtinome jūsų kūno medžiagų apykaitą. Visiškai sustabdyti negalėjome: būtumėt mirę. Tad laikui bėgant suvirškinote viską, kas buvo jūsų skrandyje. Tam tikrais intervalais, kas šešetą metų, jus pamaitindavome: suleisdavome maitinamojo tirpalo, palaikančio jumyse gyvybę... Gi dabar pažadinome, o skrandis tuštutėlis. Tad nenuostabu, kad jus kamuoja alkis.

- Tai ar galėsiu ką nors suvalgyti?

- Per kelias pirmąsias dienas - ne. Turime įsiti-

kinti, kad virškinimo traktas veikia kaip pridera. Jei duotume užvalgyti tiesiog dabar, mirtumėt. Kai tik nugabensime jus ligoninėn, į kraują suleis šiek tiek baltymų bei angliavandenių, palaikančių organizmo veiklą.

- O paskui?

- Gydytojai mažumėle pasidarbuos ir išnaikins visus eplazijos virusus. Paskui perduos jus chirurgams. Pastarieji atliks kelias plastines operacijas. Dabar jums galima gąsdinti vaikus.

- Kiek laiko užtruksiu ligoninėje?

Eganas gūžtelėjo pečiais:

- Šitai priklausys visų pirma nuo jūsų... Po dviejų mėnesių, po keturių, po metų.

Naithaukas patylėjo, paskui prabilo vėl:

- Kai pažadinote mane praėjusį kartą, su jums buvo dar vienas vyriškis.

- Taip, - linktelėjo Eganai. - Markas Dinisenas. Jūsų advokatas.

- Kur jis dabar?

- Kas žino?

- Aš noriu žinoti. Jo firma rūpinasi mano pini-

gais.

- Jau nebe. Antrasis jūsų klonas atsiuntė Kinošitą su penkiaais milijonais kredų ir įsakė mokėti tiesiogiai mums, o ne per juridinę misterio Dini-seno firmą.

- Jie mane apvaginėjo?

- Nemanau. Paprasčiausiai jūsų klonas pasitikėjo labai nedaugeliu. - Tuomet Eganas nusišypsojo. - Mums pavyko apdovanoti jį jūsų charakterio bruožais ir jūsų prisiminimais.

- Kas toks Kinošita? - paklausė Naithaukas. - Niekada apie tokį negirdėjau.

- Jis treniravo pirmąjį jūsų kloną. Antrajam treniruotis nereikėjo, tačiau Kinošita lydėjo jį, vykdamas pavestą užduotį.

- Kinošita tebėra čia?

- Manding, taip.

- Ir mano pinigai tebėra pas jį?

- Ne. Pinigai padėti į specialią banko sąskaitą. Vykdydamas gautus nurodymus, bankas apmoka visas jūsų sąskaitas, o sumą, kuri liks jums pasveikus, atsiimti galėsite tikrai jūs pats.

- Regis, tas Kinošita - garbingas žmogus. Perduokite, kad norėsiu su juo pasimatyti, kai mane aplopys chirurgai.

- Susisieksiu su juo nedelsdamas. Jūsų gydymas - ilgas, skausmingas procesas. Artimiausiomis savaitėmis jums prireiks ištikimo draugo.

- Darykite, kaip sakau, - burbtelėjo Naithaukas, stengdamasis įveikti galvos svaigulį bei šleikštulį. Eganas linktelėjo.

- O dabar, kadangi jau viską apsvarstėme, pats metas keliauti į ligoninę.

- Teisingai, - atsiliepė Naithaukas. - Kuo mikliau ten atsidursime, tuo greičiau išsipildys du mano karščiausi troškimai.

- Kokie gi tie troškimai? - pasmalsavo Eganas.

- Valgyti, nejučiant šleikštulio, ir nesibaiminant žiūrėti į veidrodį.

2.

Neaukštas vyriškis įėjo į ligoninės palatą ir pasuko link Naithauko lovos kojūgalio. Gydytojai prie senioko kūno prijungė bent pustuzinį vamz-

delių. Vienais sruveno vaistai, kitais - maitinantis tirpalas, o paskutiniu ju tekėjo neseniai sintezuotas fermentas, naikinantis eplaziją sukeltą virusą.

- Kas tu toks? - pasiteiravo Naithaukas.

- Mane vadina Ito Kinošita, - prisistatė lankytojas.

Naithaukas instinktyviai ištiesė ranką, išvydo baltus pirštų krumplius, styrinčius pro supuvusią odą, ir pakišo delną po lengva antklode.

- Man sakė, kad esu jums skolingas. Dėkoju už viską, ką padarėte mano labui.

Kinošita papurtė galvą.

- Džiaugiuosi, kad viskas taip susidėjo. Dirbti su jumis - man didžiulė garbė. Net jei dirbau ne asmeniškai su jumis, o su jūsų klonais.

- Dirbote su abiem?

- Deja, ne. Pirmąjį tik treniravau. Padariau viską, ką galėjau, tačiau vykdyti misijos jį išsiuntė vieną. - Kinošita paniuro. - Perspėjau, kad jis dar nepasirengęs savarankiškiems veiksams, tačiau manęs nepaklausė.

- Jį nukovė pačią pirmą dieną? - pasiteiravo Naithaukas.

- O, ne, jis buvo toks, kaip ir jūs, sulaukę dvidešimt trejų. Apdovanotas jūsų gebėjimais, jūsų refleksais. Niekas negalėjo jo nužudyti.

- Tai kas gi nutiko? Kas pakišo jam koją?

- Naivumas. Išsilavinimo stoka. Hormonai. - Kinošita gūžtelėjo pečiais. - Rinkitės, kas labiau patinka.

- Nesupratau, - papurtė galvą Naithaukas.

- Biologiškai jisai atrodė dvidešimt trejų, emocionaliai liko dviejų mėnesių kūdikiu. Turėjo jūsų įgūdžius, tačiau ne jūsų patirtį. Nežinojo, kuo galima pasikliauti, o kuo ne, nesuprato, kad moteris juo naudojasi, o vyriškis apgaudinėja, ir už tai sumokėjo gyvybe. Ištempė ilgiau, nei tikėjaisi, pakankamai ilgai, kad įvykdytų užduotį, tačiau buvo pasmerktas nuo tos dienos, kai peržengė laboratorijos slenkstį.

- Jeigu jis įvykdė užduotį kodėl gi prireikė antro klono?

- Infliacija, - trumpai atsakė Kinošita. - Pinigų,

kuriuos jums uždirbo, pakako tik dvejiems metams, o eplaziją gydančių vaistų kūrimas užtruko. Metinė infliacija Deloruse siekė dvidešimt tris procentus. Pasak jūsų pasirašytos sutarties, advokatai negalėjo liesti pagrindinio kapitalo, o gydytojai neleido žadinti jūsų dar kartą. Kadangi kapitalo procentų jau nebepakako apmokėti sąskaitoms, advokatai priėmė naują pasiūlymą ir leido sukurti antrąjį kloną. Antraip būtumėt atsidūrę už durų.

- Papasakokite man apie antrąjį kloną, - paprašė Naithaukas. - Jūs jį lydėjote, tiesa?

- Iki to meto mokslininkai jau rado būdą perduoti klonui originalo atmintį - Kinošita pagalvojo apie praeitį ir nusišypsojo. - Antro tokio žmogaus nėra... žinoma, išskyrus jus, - paskubomis pridėjo jis. - Atmenu, Selestroje jį apsupo du šimtai įniršusių žmonių. O aš galvojau vien apie tai, kad tie vargšeliai nė neįsivaizduoja jiems gresiančio pavojaus.

- Kur jis dabar?

- Nenučiuokiu. Jei liko gyvas, iškeliavo į Spiralinę Viją.

- Jei liko gyvas?

- Suradome aibę įkalčių, liudijančių apie jo mirtį, - atsakė Kinošita. - Tačiau jie... na, mano manymu, nužudyti Našliadirbį paprasčiausiai neįmanoma, todėl man atrodo, kad tų įkalčių paskirtis - panaikinti pėdsakus.

- O prieš tai jis jums perdavė kažkokius pinigus?

- Daug pinigų, - pataisė Naithauką Kinošita. - Šiaip ar taip, jų pakako, kad jūs Giliajame Miege praleistumėt dar trejus metus. Ir, išėjęs iš ligoninės, būsite anaip tol ne elgeta.

- Kaip galėčiau atsidėkoti jums už paslaugas?

- Man nieko nereikia. Didžiuojuosi, kad tarnavau Našliadirbiui. - Ito atidžiai pažvelgė į Naithauką. - Jei leisite, esu pasirengęs tarnauti jums ir ateityje.

- Našliadirbys - jau istorija, - atkirto Naithaukas. - Man šešiasdešimt dveji, lede išgulėjau daugiau nei šimtą metų. Net nežinau, į ką panašus šandienos gyvenimas.....

Pastabos

- 1) Žargoninis akustinio pistoleto pavadinimas.
- 2) Nighthawk (angl.) - Nakties Vanagas.
- 3) Deividas Livingstonas (1813-1873) - D.Britanijos keliautojas, Afrikos tyrinėtojas, žymus gydytojas bei misionierius.
- 4) Lujis Lykis (1903-1972) - žymus anglų archeologas bei antropologas. Nuo 1927 dirbo Kenijoje. Atrado (atkasė griaučių liekanas ir aparšė) zindžantropą (1959), prezindžantropą (1960), sumanųjį žmogų (*Homo habilis*) ir Oldovajaus pitekantropą (1960), keniapiteką (1962), kai kurias Afrikos australopitekų formas (1968). Šie atradimai padėjo naujai paaiškinti žmogaus kilmę, patikslinti dabartinio tipo žmonių atsiradimo laiką.